

# Danielin kirja - Numero yhdeksän

## *Ensimmäisen enkelin sanoma*

Jeff Pippenger

2023-12-04

Danielin ensimmäinen luku edustaa Ilmestyskirjan neljänentoista luvun ensimmäisen enkelin sanomaa. Joojakim osoittaa vertauskuvallisesti, että kysymys on ensimmäisen enkelin sanoman voimaannuttamisesta eikä sen saapumisesta ”lopun aikana”. Kaikki profeetat osoittavat tutkivan tuomion ”viimeisiä päiviä”, joten luku kuvaa 11. syyskuuta 2001, jolloin sadanneljänkymmenenneljän tuhannen koettelemisprosessi alkoi. Malakian kolmannessa luvussa tämä prosessi on esitetty puhdistusprosessina, jossa sanansaattaja valmistaa tien sille liiton sanansaattajalle, joka äkisti tulee temppeliinsä. Sanansaattaja, joka valmistaa tien ja joka on myös erämaassa huutava ”ääni”, on myös koe, joka on osa puhdistusprosessia. Malakian kolmannessa luvussa sadanneljänkymmenenneljän tuhannen kuvataan olevan Leevin poikia. Leevin pojat edustavat niitä, jotka seisoivat sanansaattaja Mooseksen rinnalla kultaisen vasikan kapinassa, joka edusti pedon kuvaa.

Pedon kuvan kokeen läpäiseminen on toinen raamatullinen kuvaus siitä kolmesta koetuksesta, joista toinen kuuluu puhdistusprosessiin. Leevin poikien on läpäistävä tuo koe ennen kuin heidät sinetöidään.

Hesekielin lukujen kahdeksan ja yhdeksän sinetöiminen on toinen havainnollistus puhdistusprosessista, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Kahdeksannessa luvussa ne Jerusalemissa, jotka lopulta kumartavat aurinkoa, edustavat Laodikean adventismin neljää sukupolvea. Yhdeksännessä luvussa ne, jotka saavat sinetin, huokaavat ja itkevät niiden kauhustusten tähden, joita Jerusalemissa tapahtuu. Jerusalem on Jumalan seurakunta.

Kolmen enkelin sanomat ovat myös kuvaus puhdistusprosessista. Nämä kolme sanomaa edustavat kolmivaiheista koetusprosessia, ja Leevin poikien on läpäistävä ensimmäinen koetus voidakseen ylipäättään osallistua toiseen koetukseen. Kolmas koetus on toisentyypinen koetus, sillä se edustaa koetusta, joka osoittaa, ovatko Leevin pojat menestyksekkäästi läpäisseet kaksi ensimmäistä koetusta. Se on profeetallinen lakmustesti. Ensimmäinen koetus on ravintoa koskeva koetus (hengellisessä merkityksessä), sillä se läpäistään tai hylätään sen perusteella, hyväksyvätkö Leevin pojat sen sanoman, jonka Pyhä Henki antaa Elian kautta, sen sanansaattajan kautta, joka valmistaa tien liiton sanansaattajalle.

Ilmestyskirjan ensimmäinen jae korostaa tuon sanoman vakavuutta. Siinä tarkoituksellisesti osoitetaan, että sanoma, jonka inhimillinen sanansaattaja, Johannesta edustaen, lähettää seurakunnille, annettiin hänelle Gabrielin kautta, joka oli saanut sen Kristukselta, joka puolestaan oli saanut sen Isältä. Elian sanomalla on jumaluuden arvovalta, ja Johanneksen tai Elian tai ”erämaassa huutavan äänen” sanoman hylkääminen on Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen hylkäämistä.

Toinen koe on visuaalinen koe, sillä kerran Leevin pojat ovat syöneet Elian sanoman, joka oli sen enkelin kädessä, joka laskeutui valaisemaan maan kirkkaudellaan, he ovat omaksuneet raamatullisen menetelmän, joka sallii heidän oikein erottaa ajan merkit. Tuo menetelmä mahdollistaa sen, että Leevin pojat tunnistavat noiden ajan merkkien osoittavan, että kirkko ja valtio ovat yhdistymässä Yhdysvalloissa, pedon kuvan koetuksen täyttymykseksi. Vielä tärkeämpää on, että nuo ajan merkit, kun ne asetetaan pyhien uudistuslinjojen asiayhteyteen, ovat Alfa ja Omega olemukseltaan, alku havainnollistamassa loppua. Pyhät uudistuslinjat osoittavat, että Jumalan kansan täytyy tehdä kaikki, mikä on heidän vallassaan, tehdäkseen yhteistyötä siinä työssä, että he valmistavat itsensä Jumalan sinettiä varten.

Sentähden, rakkaani, niin kuin te aina olette olleet kuuliaiset, ette ainoastaan minun läsnä ollessani, vaan nyt paljoa enemmän poissa ollessani, ahkeroikaa pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte. Sillä Jumala on se, joka vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, hyvän tahtonsa mukaan. Tehkää kaikki nurisematta ja epäroimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, Jumalan lapsia, nuhteettomat kieroutuneen ja nurjan sukupolven keskellä, jonka joukossa te loistatte niin kuin valot maailmassa. Filippiäiskirje 2:12–15.

Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja, neljä lukumäärältään, edustavat seitsemännen päivän adventisteja kaikkialla maailmassa, jotka tunnistavat 11. syyskuuta 2001 Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumisen tunnistamiseksi, ja he valitsevat ottaa hänen kädessään olevan kätketyn mannan ja syödä sen. Kätketty manna, joka on syötävä, edustaa, kuten apostoli Paavali juuri viittasi, Jumalaa (kätkettyä mannaa), joka vaikuttaa kansassaan saadakseen aikaan Hänen tahtonsa ja hyvän mielisuosionsa. Paavali edustaa filadelfialaisille lähetettyä sanansaattajaa, ja hänen sanomansa hylkääminen oli kuolema. Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja edustavat niitä, jotka valitsevat syödä kätketyn mannan.

Näiden joukossa olivat Juudan lapsista Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja. Hoviherrojen päällikkö antoi heille nimet: Danielille hän antoi nimeksi Beltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abed-Nego. Mutta Daniel päätti sydämessään, ettei saastuttaisi itseään kuninkaan ruoka-annoksilla eikä viinillä, jota tämä joi; sen tähden hän pyysi hoviherrojen päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itseään. Daniel 1:6–8.

Daniel päättää syödä sen sanoman, joka tuotiin alas taivaasta 11. syyskuuta 2001, ja myös kieltäytyä siitä sanomasta, jota Babylonin ruoka ja juoma edustavat. Aspenas oli valinnut, ketkä Juudan vangeista tuli tuoda kuninkaan eteen.

Ja kuningas käski hoviherrain päällikköä Aspenasta tuomaan israelilaisten joukosta, kuninkaan sukua ja ruhtinaita, nuorukaisia, joissa ei ollut mitään vammaa, vaan jotka olivat hyvännäköisiä, taitavia kaikessa viisaudessa, perehtyneitä tietoon ja ymmärtäväisiä tieteessä, ja joissa oli kykyä palvella kuninkaan palatsissa, ja joille voitiin opettaa kaldealaisten kirjallisuutta ja kieltä. Daniel 1:4, 5.

Jos seuraamme Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa ja ensimmäisessä jakeessa osoitettua käskyketjua, Nebukadnessar oli käskennyt Aspenasta valitsemaan ne lapset, jotka täyttivät sen ennustuksen, jonka Jesaja oli julistanut Hiskialle. Aspenasa otti sanoman vastaan ja antoi sen sitten

Melsarille, hoviherrain päämiehelle. Nebukadnessar edustaa taivaallista Isää; Aspenasa edustaa Kristusta ja Melsar edustaa Gabrielia. Aspenasa tiesi, mitkä lapset tuli valita, ja hän tiesi Danielin tekevän oikean ravintoa koskevan ratkaisun, ennen kuin toi hänet kuninkaan eteen.

Ja Jumala soi Danielin löytää armon ja hellän suosion hoviherrojen päämiehen silmissä. Ja hoviherrojen päämies sanoi Danielille: Minä pelkään herraani, kuningasta, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne; sillä miksi hän näkisi teidän kasvonne huonomman näköisinä kuin niiden nuorukaisten, jotka ovat teidän ikätoverejanne? Silloin te saattaisitte minut saattamaan pääni vaaraan kuninkaan edessä. Daniel 1:9, 10.

Melzar yksilöi tässä kolmen enkelin sanomien ensimmäisen vaiheen. Ensimmäinen vaihe on pelätä Jumalaa, kuten Melzarin pelko Nebukadnessaria kohtaan havainnollistaa. Heprean sana ”totuus”, joka muodostettiin yhdistämällä heprealaisen aakkoston ensimmäinen, kolmastoista ja viimeinen kirjain, on näissä artikkeleissa aiemmin osoitettu edustavan kolmen enkelin kolmivaiheista koetusprosessia. Näin tehtäessä useiden todistajien perusteella vahvistettiin, että ensimmäisen enkelin sanoma sisälsi kaikki kolme niistä kolmesta koetuksesta, joita kolmen enkelin sanomat edustavat. Ensimmäisen enkelin sanoma yksilöidään iankaikkiseksi evankeliumiksi, mikä määrittelee sen samaksi evankeliumiksi Aadamin päivästä aina Kristuksen toiseen tulemiseen saakka.

Ja minä näin toisen enkelin lentävän keskitaivaalla; hänellä oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville ja kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. Ja hän sanoi suurella äänellä: Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut; ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet. Ilmestys 14:6, 7.

Ensimmäinen askel ensimmäisen enkelin sanomassa on Jumalan pelko. Toinen askel on antaa hänelle kunnia, ja kolmas on hänen tuomionsa hetken saapuminen. Suhteessa kahden muun enkelin sanomiin ensimmäisen enkelin sanoma on: ”pelätkää Jumalaa”. Toinen enkelin sanoma ilmoittaa sitten Babylonin kukistumisen, ja olipa kyse ensimmäisen enkelin milleriittiliikkeestä tai kolmannen enkelin liikkeestä, Babyloniasta uloskutsuminen on se kohta, jossa Pyhän Hengen vuodattumisen ilmeneminen toteutuu. Tuona ajanjaksona, esitettiin se keskiyön huutona, suurella huudolla tai myöhäissateena, ne, jotka julistavat sanomaa, kirkastavat Jumalaa. Toisen enkelin sanoma on se kohta, jossa Jumalalle annetaan kunnia, ja tuo ajanjakso johtaa ajankohtaan, jolloin tutkiva tuomio alkoi milleriittien historiassa, tai Babylonin porton tuomioon, joka tapahtuu sunnuntailakriisissä.

Melzarin pelko edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa, ja se aloittaa kymmenen päivän ruokavaliokokeen, jossa luku kymmenen niin ikään merkitsee koetusta. Melzarin ilmaus kuninkaan pelkäämisestä oli samaa kuin se, että Daniel pelkäsi Jumalaa enemmän kuin kuningasta ja päätti sydämessään olla saastuttamatta itseään Babylonin ruoalla. Se ajanjakso, jonka Danielin ja kolmen urhon koetus kesti, oli kolme vuotta, edustaen siten kolmea askelta kolmen enkelin sanomissa.

Ja kuningas määräsi heille päivittäisen annoksen kuninkaan ruokia ja siitä viinistä, jota hän joi, ja käski elättää heitä kolme vuotta, jotta he sen jälkeen voisivat astua kuninkaan eteen. Daniel

1:5.

Danielin ensimmäinen luku kuvaa ensimmäisen enkelin sanoman voimaantumista, ja siinä alkaa ruokavaliokoetus, jota milleriittien historiassa edusti pienen kirjan syöminen. Danielin ja kolmen uskollisen koetusaika toteutui noiden kolmen vuoden ensimmäisten kymmenen päivän aikana. Kymmenen on koetusprosessin vertauskuva, kuten muinaisen Israelin kohdalla, kun he hylkäsivät kymmenennen koetuksen, jota Joosuan ja Kaalebin sanoma edusti. Se ilmenee myös Smyrnan seurakunnan vainon ajassa.

Älä pelkää mitään siitä, mitä joudut kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle; ja teillä on oleva ahdistus kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Ilmestys 2:10.

Smyrnan seurakunnalle annettu neuvo oli, ettei sen tulisi pelätä koettelemuksen prosessia, sillä jos he pelkäisivät Jumalaa, Hän palkitsisi heidän jumalisen pelkonsa elämän kruunulla. Tuota jumalista pelkoa kuvaa Danielin halu syödä taivaallista mannaa.

Silloin Daniel sanoi valvojalle, jonka ylimmäinen hoviherrain päällikkö oli asettanut Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan yli: Koettele, minä pyydän, palvelijoitasi kymmenen päivää; annettakoon meille syötäväksi kasviruokaa ja juotavaksi vettä. Katsottakoon sitten kasvojamme sinun edessäsi ja niiden nuorukaisten kasvoja, jotka syövät kuninkaan ruoka-annoksesta; ja tee palvelijoillesi sen mukaan kuin näet. Niin hän suostui heille tässä asiassa ja koetteli heitä kymmenen päivää. Daniel 1:10–14.

Ensimmäinen koetus oli Jumalan pelkääminen, kuten Melzar ja Daniel havainnollistavat, kun Daniel päätti sydämessään olla saastuttamatta itseään Babylonin ruualla ja juomalla. Ensimmäisen enkelin sanoman toinen osatekijä on antaa Jumalalle kunnia, mikä merkitsee ruokavalion vaikutusten näkyvää ilmenemistä. Kymmenen päivän kuluttua Daniel ja kolme urhoa kirkastivat Jumalaa ruumiillisella olemuksellaan.

Ja kymmenen päivän kuluttua heidän kasvonsa näyttivät kauniimmilta ja lihavammita kuin kaikkien niiden nuorukaisten, jotka söivät kuninkaan ruokaa. Niinpä holhooja otti pois heidän ruoka-annoksensa ja viinin, jota heidän piti juoda, ja antoi heille kasvisruokaa. Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikki näyt ja unet. Daniel 1:15–17.

Neljä lasta läpäisivät ensimmäisen ruokavaliota koskevan koetuksen, siinä missä Aadam ja Eeva lankesivat ja joka edusti ensimmäistä koetusta, johon Kristus vastasi välittömästi kasteensa jälkeen. Kristuksen kaste oli hänen profeettallisen linjansa ensimmäisen sanoman voimaannuttaminen. Se voimaannutti ja vahvisti sen sanoman, jonka “ääni erämaassa” julisti. Sitten, kuten Danielin ja kolmen urhoollisen kohdalla, Kristusta koeteltiin ruokavalion suhteen neljäkymmenen päivän ajan, niin kuin Danielia kymmenen päivän ajan. Daniel ja Kristus esittivät esikuvallisesti kätketyn mannan koetusta enkelin kädessä, joka laskeutui 11. syyskuuta 2001. Kristukselle ja Danielille seuraisi kaksi koetusta. Toinen koetus oli se, jossa Daniel ja kolme urhoollista kirkastivat Jumalaa kasvoillaan. Koetus, joka seurasi Kristuksen ruokavaliokoetusta, edusti niin ikään kirkkautta.

Ja perkele sanoi hänelle: Jos sinä olet Jumalan Poika, käske tämän kiven muuttua leiväksi. Ja Jeesus vastasi hänelle sanoen: Kirjoitettu on: Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan sanasta. Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle silmänräpäyksessä kaikki maailman valtakunnat. Ja perkele sanoi hänelle: Tämän kaiken vallan minä annan sinulle, ja niiden loiston; sillä se on annettu minun haltuuni, ja minä annan sen kenelle tahdon. Jos siis kumarrat minua, kaikki on oleva sinun. Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Mene pois minun takaani, saatana; sillä kirjoitettu on: Herra, sinun Jumalaasi, on sinun kumarrettava, ja ainoastaan häntä on sinun palveltava. Matteus 4:3–8.

Kun Kristus oli läpäissyt ruokavaliota koskevan koetuksen, saatana tarjosi hänelle sitten kaikkien maailman valtakuntien ”kirkkauden”, mutta Kristus valitsi sen sijaan kirkastaa kuningasten Kuningasta. Aadam ja Eeva epäonnistuivat ensimmäisessä koetuksessa ja ryhtyivät heti peittämään kasvonsa viikunanlehdillä, sillä he eivät enää ilmentäneet Jumalan kirkkautta, jota kuvasi valon viitti, johon he olivat aiemmin olleet puetut. Kun Daniel ja kolme arvossa pidettyä miestä läpäisivät ruokavaliota koskevan koetuksen, heille annettiin sitten ”tieto ja taito kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikki näyt ja unet.”

He läpäisivät toisen koetuksen, joka oli Melzarin toimeenpanema näkökoetus. Milleriläisessä historiassa toisen enkelin sanoma merkitsi erottelua niiden välillä, jotka hyväksyivät, ja niiden välillä, jotka hylkäsivät, erämaassa huutavan ”äänen” sanoman, sellaisena kuin sitä edusti William Miller. Profeetallisesti milleriläisestä liikkeestä tuli silloin protestantismin näkyvä ja ainoa tosi sarvi, ja niistä, jotka hylkäsivät sanoman ja liikkeen, tuli Rooman tyttäriä. He olivat valinneet syödä Babylonin ravintoa ja juoda sen viiniä, vastakohtana pienelle kirjakäärölle. Kolmen vuoden kuluttua Daniel ja nuo arvokkaat miehet tuotiin Nebukadnessarin eteen tuomittaviksi.

Ja niiden päivien päätyttyä, joiden jälkeen kuningas oli käskennyt tuoda heidät eteensä, hoviherlain päämies toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan kaltaista; sen tähden he jäivät palvelemaan kuninkaan eteen. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joista kuningas heiltä kysyi, hän havaitsi heidät kymmenen vertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja tähdistäennustajat, joita oli koko hänen valtakunnassaan. Ja Daniel pysyi siellä kuningas Kyyroksen ensimmäiseen vuoteen asti. Daniel 1:18–21.

Daniel ja ne kolme urhoollista kestivät ”kymmenen” päivän koetuksen, ja sitten heidän havaittiin olevan ”kymmenen” kertaa viisaampia kuin kaikki muut, kun he läpäisivät lopullisen kokeensa.

Danielin ensimmäinen luku on ensimmäinen viittaus ensimmäisen enkelin sanomaan siinä kirjassa, joka muodostuu Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoista. Siinä on samat tunnusomaiset piirteet kuin Ilmestyskirjan neljännen luvun ensimmäisellä enkelillä. Se ylläpitää totuutta, joka mainitaan ensimmäisen kerran Ilmestyskirjan ensimmäisessä jakeessa, sillä Nebukadnessar antoi sanoman Aspenakselle, joka vuorostaan antoi sanoman Melsarille, joka sitten oli tekemisissä Danielin kanssa. Isä antoi sanoman Kristukselle, joka vuorostaan antoi sanoman Gabrielille, joka sitten oli tekemisissä Johanneksen kanssa.

Välitettävä sanoma, se sanoma, joka nyt avataan sineteistään, osoittaa Isän viestintäprosessin Hänen seurakunnalleen. Ensimmäinen asia, jonka Isä päättää osoittaa seurakunnalleen, on kolmen enkelin kolmivaiheinen koetusprosessi. Jumalan profeetallinen Sana on useiden profetialinjojen avulla sekä myös milleriittojen historian kautta hyvin huolellisesti esittänyt tämän prosessin. Nämä totuudet ovat olennainen osa sitä kätkeytyä mannaa, joka oli enkelin kädessä, kun hän laskeutui alas 11. syyskuuta 2001.

On mahdotonta osallistua ja siten läpäistä toista koetta, ellei ole läpäissyt ensimmäistä koetta. Tämä totuus tuli selvästi esiin Kristuksen ja milleriläisten historiassa. Danielin toisen luvun sanoma on toinen koe, jonka kautta, kuten sisar White toteaa, ”meidän iankaikkinen kohtalomme ratkaistaan”. Hän toteaa edelleen, että se on koe, joka meidän täytyy ”läpäistä, ennen kuin meidät sinetöidään”. Tuo koe on nyt miltei päättynyt.

Danielin toinen luku käsittelee pedon kuvan koetusta, ja onkin täysin sopivaa, että tuo luku kertoo suuresta kuvapatsaasta, ja että vasta siksi, että Daniel oli läpäissyt ruokavaliota koskevan koetuksen ja häntä oli siunattu ”kymmenen kertaa” suuremmalla ”ymmärryksellä” ja ”viisaudella”, hän kykeni tunnistamaan tuon koetuksen. Samoin kuin Ellen Whiten kirjoituksissa annettu varoitus koetuksesta, Danielin toisen luvun kuvakoetus on koetus, joka merkitsee elämän tai kuoleman seurauksia.

Tämän tähden kuningas vihastui ja kiivastui suuresti ja käski tuhota kaikki Babylonin viisaat miehet. Ja käsky annettiin, että viisaat miehet oli surmattava; ja Danielia ja hänen tovereitaan etsittiin surmattaviksi. Daniel 2:12, 13.

Danielin ensimmäisessä luvussa on vielä muutamia muita profeettallisia kysymyksiä, joita meidän tulee käsitellä, ja jatkamme niiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

”Näin joukon, joka seisoj hyvin varjeltuna ja lujana eikä millään tavoin osoittanut suosiota niille, jotka pyrkivät horjuttamaan ruumiin vakiintunutta uskoa. Jumala katsoi heihin hyväksyvästi. Minulle näytettiin kolme askelta — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Minua seuraava enkeli sanoi: ’Voi sitä, joka siirtää näistä sanomista lohkareenkin tai liikauttaa neulaakaan. Näiden sanomien oikea ymmärtäminen on elintärkeää. Sielujen kohtalo riippuu siitä, millä tavoin ne otetaan vastaan.’ Minut vietiin jälleen näiden sanomien läpi, ja näin, kuinka kalliisti Jumalan kansa oli hankkinut kokemuksensa. Se oli saavutettu monen kärsimyksen ja ankaran taistelun kautta. Jumala oli johtanut heitä askel askeleelta, kunnes Hän oli asettanut heidät lujalle, järkkymättömälle perustalle. Näin yksilöitä lähestyvän perustaa ja tutkivan sitä. Toiset astuivat sille heti iloiten. Toiset taas alkoivat etsiä perustasta vikoja. He toivoivat siihen parannuksia, ja silloin perusta olisi täydellisempi ja kansa paljon onnellisempi. Jotkut astuivat pois perustalta tarkastellakseen sitä ja selittivät, että se oli laskettu väärin. Mutta minä näin, että melkein kaikki seisoivat lujina perustalla ja kehoittivat niitä, jotka olivat astuneet pois, lakkaamaan valituksistaan; sillä Jumala oli mestarirakentaja, ja he taistelivat Häntä vastaan. He kertoivat Jumalan ihmeellisestä työstä, joka oli johtanut heidät lujalle perustalle, ja yksimielisesti he kohottivat katseensa taivaaseen ja kirkastivat kovalla äänellä Jumalaa. Tämä vaikutti muutamiin niistä, jotka olivat valittaneet ja jättäneet perustan, ja he astuivat jälleen sille nöyrin ilmein.”

”Minut johdatettiin takaisin Kristuksen ensimmäisen tulemuksen julistukseen. Johannes lähetettiin Eliaan hengessä ja voimassa valmistamaan Jeesuksen tietä. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista. Heidän vastustuksensa Hänen tulemistaan ennustavaa sanomaa kohtaan saattoi heidät asemaan, jossa he eivät voineet helposti vastaanottaa vahvinta todistusta siitä, että Hän oli Messias. Saatana johdatti ne, jotka hylkäsivät Johanneksen sanoman, menemään vielä pitemmälle, hylkäämään Kristuksen ja ristiinnaulitsemaan Hänet. Näin tehdessään he asettivat itsensä asemaan, jossa he eivät voineet vastaanottaa siunausta helluntaipäivänä, jonka olisi tullut opettaa heille tie taivaalliseen pyhäkköön. Temppelin esiripun [repeäminen] osoitti, ettei juutalaisten uhreja ja säädöksiä enää hyväksyttäisi. Suuri Uhri oli uhrattu ja hyväksytty, ja Pyhä Henki, joka laskeutui helluntaipäivänä, suuntasi opetuslasten mielet maallisesta pyhäköstä taivaalliseen, johon Jeesus oli astunut oman verensä kautta vuodattaakseen opetuslastensa ylle sovituksensa hyödyt. Mutta juutalaiset jätettiin täydelliseen pimeyteen. He menettivät kaiken sen valon, joka heillä olisi voinut olla pelastussuunnitelmasta, ja luottivat yhä hyödyttömiin uhreihinsa ja uhritoimituksiinsa. Taivaallinen pyhäkko oli tullut maallisen sijaan, mutta heillä ei ollut mitään tietoa tästä muutoksesta. Sen vuoksi he eivät voineet hyötyä Kristuksen välitystyöstä pyhässä paikassa.”

”Monet katsovat kauhistuneina juutalaisten menettelyä Kristuksen hylkäämisessä ja ristiinnaulitsemisessa; ja lukiessaan kertomusta Häneen kohdistuneesta häpeällisestä pahoinpitelystä he ajattelevat rakastavansa Häntä eivätkä olisi kieltäneet Häntä niin kuin Pietari tai ristiinnaulinneet Häntä niin kuin juutalaiset. Mutta Jumala, joka lukee kaikkien sydämet, on koetellut sitä Jeesusta kohtaan tunnettua rakkautta, jota he ovat tunnustaneet tuntevansa. Koko taivas seurasi syvimmällä mielenkiinnolla ensimmäisen enkelin sanoman vastaanottoa. Mutta monet, jotka tunnustivat rakastavansa Jeesusta ja jotka vuodattivat kyynelitä lukiessaan kertomusta rististä, pilkkasivat ilosanomaa Hänen tulostaan. Sen sijaan että olisivat vastaanottaneet sanoman ilolla, he julistivat sen harhaksi. He vihasivat niitä, jotka rakastivat Hänen ilmestymistään, ja sulkiivat heidät pois seurakunnista. Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eikä heitä hyödyttänyt myöskään keskiyön huuto, jonka oli määrä valmistaa heidät astumaan uskossa Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään. Ja hylätessään kaksi edellistä sanomaa he ovat niin pimentäneet ymmärryksensä, etteivät he voi nähdä mitään valoa kolmannen enkelin sanomassa, joka osoittaa tien kaikkeinpyhimpään. Minä näin, että niin kuin juutalaiset ristiinnaulitsivat Jeesuksen, samoin nimikristilliset kirkot olivat ristiinnaulinneet nämä sanomat, eikä heillä sen tähden ole mitään tietoa tiestä kaikkeinpyhimpään, eivätkä he voi hyötyä Jeesuksen siellä tapahtuvasta esirukouksesta. Juutalaisten tavoin, jotka uhrasivat hyödyttömiä uhrejaan, he lähettävät hyödyttömät rukouksensa siihen osastoon, jonka Jeesus on jättänyt; ja Saatana, mielissään petoksesta, omaksuu uskonnollisen luonteen ja johtaa näiden tunnustautuvien kristittyjen mielet luokseen käyttäen valtaansa, merkkejään ja valheen ihmeitä kytkeäkseen heidät paulaansa.” Early Writings, 258–261.